

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010233
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3622010233.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, trvale bytom C. D. XX, trestne stíhaného pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.3.2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.4.2023 sp. zn. 1T/81/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j ú sa výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste prepadnutia veci, a to osobného motorového vozidla značky AUDI S6 AVANT Quatro, EČV E., Vin: F., striebornej metalízy svetlej.

Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté ostatné nezrušené výroky napadnutého rozsudku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza (pôvodne Okresného súdu Partizánske) zo dňa 14.4.2023 sp. zn. 1T/81/2022, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

„dňa 13.05.2022 v čase asi o 22:38 hod. po ceste II/593 od obce Krásno v smere na Partizánske, kde následne odbočil na cestu I/64 a pokračoval smerom na Malé Uherce viedol osobné motorové vozidlo značky Audi S6 s EČ: E., kde bol v Partizánskom pri autobusovej stanici zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, OR PZ Partizánske, kedy po kontrole dokladov sa podrobil dychovej skúške na alkohol prístrojom Alcotest Dräger 7510, v č. ARMF-0473 s negatívnym výsledkom, a následne, z dôvodu, že javil známky požitia návykovej látky, sa podrobil v Nemocnici na okraji mesta, n.o. Partizánske, odberu biologického materiálu, a to moču, kde bola predbežnou skúškou zistená prítomnosť návykových látok, a to amfetamínu, metamfetamínu a extasy, pričom po následnom odbere krvi mu bola stanovená v krvi hladina metamfetamínu v koncentrácii 352 ng/ml a amfetamínu v koncentrácii 31 ng/ml, pričom uvedená hladina metamfetamínu viac ako 14 krát presahuje hladinu 25 ng/ml metamfetamínu v krvi, ktorá sa všeobecne považuje za hladinu uvedenej návykovej látky, kedy je vodič touto látkou významne ovplyvnený a pri ktorej nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo“

Za to bol okresný súdom odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. n/, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu 20 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. n) a § 38 ods. 3 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 24 mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/, § 36 písm. n/ a § 38 ods. 3 Trestného zákona okresný súd súčasne uložil trest prepadnutia veci - osobného motorového vozidla značky AUDI S6 AVANT Quatro, EČV E., Vin: F., striebornej metalízy svetlej.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, ktoré smerovalo proti výrokom o uloženom treste. Dodatočne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

Hneď na úvod odôvodnenia odvolania je možné uviesť, že obžalovaný nepopieral spáchanie skutku a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Aj svoje odvolanie preto odôvodňuje len okolnosťami zameranými na uloženie primeraného a spravodlivého trestu.

I Obsah dôvodov odvolania obžalovaný stručne označuje nasledovne:

- i (i) uložený trest je v rozpore so zásadami ukladania trestov, pričom súčasne je neprimerane prísny a v rozpore s rozhodovacou praxou toho istého súdu;
- ii (ii) okresný súd v rozpore s judikatúrou aplikoval v neprospech obžalovaného skutočnosti, na ktoré nesmel prihliadať;
- iii (iii) okresný súd nesprávne aplikoval poľahčujúce okolnosti, kde nepriznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti, hoci ich priznať mal;
- iv (iv) okresný súd vychádzal z nesprávneho ohodnotenia hodnoty motorového vozidla, na ktoré uložil trest prepadnutia veci, k hodnote ktorého nevykonal dokazovanie.

V označených dôvodov odvolania vidí obžalovaný naplnenie dôvodov zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Trestného poriadku, a teda že (i) v konaní existovali podstatné chyby, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, ďalej (ii) chyby v napadnutom výroku rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť skutkových zistení súdom alebo preto, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ďalej (iii) z dôvodu, že vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy, ďalej (iv) z dôvodu porušenia ustanovení Trestného zákona a (v) z dôvodu, že uložený trest je neprimeraný.

II Uloženie neprimerane prísneho trestu

Obžalovaný považuje kombináciu uložených trestov za neprimerane prísnu v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, najmä s prihliadnutím na uloženie trestu prepadnutia veci.

Obžalovanému bola uložená kombinácia trestov odňatia slobody (s podmieneným odkladom, probačným dohľadom a uložením zákazu požívania alkoholu a iných návykových látok), zákazu činnosti a prepadnutia veci –osobného motorového vozidla Audi A6 Quatro Avant.

Neprimeranú prísnosť vidí obžalovaný (i) v uložení probačného dohľadu a uložením zákazu požívania alkoholických nápojov, (ii) v dĺžke trvania uloženého trestu zákazu činnosti, a hlavne (iii) v uložení trestu prepadnutia veci motorového vozidla.

Podľa obžalovaného, na uloženie zákazu požívania alkoholických nápojov neexistuje právny dôvod. Stíhaný skutok sa nestal v dôsledku požívania alkoholu –obžalovaný mal výsledok dychovej skúšky

0,00. Súčasne zo žiadneho z dôkazov nevyplýva, že by obžalovaný bol na alkohole alebo omamnej a psychotropnej látke závislý. Práveže opačne, aj znalecké dokazovanie aj výsluch obžalovaného potvrdili, že obžalovaný závislý nie je. Zákaz užívania psychotropných a omamných látok je obsiahnutý priamo vo všeobecne záväzných právnych predpisoch, vrátane predpisov trestného práva, preto ukladanie zákazu požívania omamných a psychotropných látok je daný aj bez uloženia takéhoto zákazu súdom. Zakazovať omamné a psychotropné látky nie je preto potrebné zakazovať duplicitne. Vo vzťahu k alkoholu podľa obžalovaného nie je dôvod tento zákaz ukladať, pretože ako obžalovaný už uvádzal, na alkohole nie je závislý, nie je ani pravidelným užívateľom, k skutku došlo jednorazovo v dôsledku pobytu obžalovaného na chate a obžalovaný ani je stíhaný pre skutok spáchaný pod vplyvom alkoholu. S tým súvisí aj probačný dohľad, ktorý bez uloženia zákazu podľa názoru obžalovaného nie je nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu.

Čo sa týka dĺžky trvania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidla 24 mesiacov, obžalovaný v rámci svojej obhajoby poukázal na to, že viesť motorové vozidlá potrebuje na výkon svojej práce na rôznych miestach nielen po Slovensku, nakoľko pracuje v oblasti stavebníctva. Viesť motorové vozidlá potrebuje obžalovaný čo najskôr nielen kvôli práci, ale aj kvôli potrebám svojej rodiny (obžalovaný žije s rodičmi) a na plnenie životných potrieb. Keďže aj obžalovaný nebol nikdy súdne trestaný, dovolil by si požiadať odvolací súd, aby mu ten uložený trest zákazu činnosti znížil z uložených 24 mesiacov na nižší počet mesiacov.

Uloženie trestu prepadnutia veci –osobného motorového vozidla AUDI S6 Avant Quattro považuje zo všetkých trestov obžalovaný za najviac neprimeraný. Obžalovaný bol zastavený hliadkou polície, podrobil sa dychovej skúške s negatívnym výsledkom, podrobil sa vyšetreniu v nemocnici (pričom popiera, že by predložil niečo iné v nemocnici namiesto moču –jedinou argumentáciou bolo, že obsah skúmavky bol studený, preto sa test zopakoval, čomu obžalovaný nebránil a test vykonaný bol). Skutkom obžalovaného nedošlo k žiadnej nehode, k žiadnej škode na majetku ani k žiadnemu poškodeniu zdravia osôb. Obžalovaný sa navyše k skutku priznal a ten oľutoval, a to už v prípravnom konaní. Mal ja prevahu poľahčujúcich okolností. Na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine a opakovane žiadal súd, aby mu trest prepadnutia veci neukladal, pričom navrhoval aj uloženie alternatívneho trestu namiesto trestu prepadnutia veci (napr. trest povinnej práce). Podľa názoru obžalovaného nič neodôvodňuje uloženie aj trestu prepadnutia veci, o to viac, keď obžalovaný navrhoval zákonné alternatívy, ktoré by boli dokonca pre spoločnosť výhodnejšie ako v prípade trestu povinnej práce. Keďže súd tieto návrhy na iný druh trestu namiesto trestu prepadnutia veci neakceptoval, obžalovaný je presvedčený, že takto uložený trest mal za cieľ jedine čo najviac potrestať obžalovaného bez ohľadu na ostatné funkcie trestu, v dôsledku čoho represívna funkcia úplne potlačila všetky ostatné funkcie a zásady ukladania trestu.

Ako obžalovaný uviedol, už samotné uloženie trestu zákazu činnosti v spojení s trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom ako celok zabezpečí v dostatočnej miere účel trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu aj prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie. Ak by to odvolací súd nepovažoval za dostatočné, obžalovaný navrhuje, aby mu bol namiesto trestu prepadnutia veci uložený trest povinnej práce alebo trest peňažný, ktoré sú v danom prípade primeranejšie.

Obžalovaný tiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.8.2022, sp. zn. 2To/16/2022, podľa ktorého platí:

„Pri preskúvaní možnosti uloženia trestu prepadnutia veci (osobného motorového vozidla) obžalovanému bolo tiež nevyhnutné prihliadnuť na kritériá zákonnosti, primeranosti a spravodlivosti. Popri skúmaní zákonných podmienok umožňujúcich použitie tzv. materiálneho korektívu a toho, či hodnota osobného motorového vozidla je v nepomere k miere závažnosti prečinu (kedy nemožno uložiť trest prepadnutia veci) krajský súd zistil, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný pre trestný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky. Z miesta bydliska (zo správy o povesti) vyplýva, že obžalovaný má síce voči mestu Nové Mesto nad Váhom dlh vo výške 157 eur za odvoz komunálneho odpadu, ale jeho správanie nebolo doteraz riešené komisiou pre bezpečnosť a verejný poriadok. Zohľadnením všetkých relevantných skutočností, ktoré neboli v trestnom konaní spochybnené, mal krajský súd za to, že uloženie trestu prepadnutia veci, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Pri skutkovom závere o neopodstatnenosti uloženia tohto druhu trestu krajský súd vychádzal aj z hmotnoprávnych zásad ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.). Ukladanie trestu prepadnutia veci (osobného motorového vozidla) pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. musí ustáliť judikatúra,

príčom krajský súd by vzhľadom na dôvodnosť uloženia takéhoto trestu predovšetkým v situácii, pokiaľ by sa obžalovaný dopustil recidívy (čo by sa v zmysle § 61 ods. 3 a 5 Tr. zák. zohľadnilo aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti) a hodnota veci (osobného motorového vozidla) by nebola v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu.“

S prihliadnutím aj na citované rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne je obžalovaný toho názoru, že prípadné uloženie trestu prepadnutia veci by bolo vzhľadom na všetky okolnosti neprimerane prísne. Hodnota vozidla je tiež v zjavnom nepomere k závažnosti prečinu, pretože obžalovaný do tohto vozidla navyše investoval cca 10 000,-eur.

Nemenej dôležitým faktorom je, že v citovanej trestnej veci mala byť páchatelom osoba, ktorá spáchala viac trestných činov a bol tejto osobe ukladaný súhrnný trest. Aj v takom prípade bol odvolací súd toho názoru, že uloženie trestu prepadnutia veci by bolo pre takéhoto páchatel'a neprimerane prísne.

Vo veci obžalovaného nejde o recidívu, obžalovaný nespáchal viac trestných činov a ani nebol nikdy súdne trestaný. Konaním obžalovaného nenastal žiaden škodlivý následok, pričom obžalovaný sa k spáchaniu priznal, skutok oľutoval a z miesta trvalého pobytu je hodnotený kladne. Obžalovaný preto nesúhlasí s tým, že by v jeho prípade boli dané podmienky na uloženie trestu prepadnutia veci.

Ďalšie dôvody neprimeranosti uloženého trestu súvisia s hodnotou motorového vozidla, s prihliadaním na priestupky, na ktoré súd podľa judikatúry prihliadať nemal ako aj na osobitosti prípadu obžalovaného, ktoré pre prehľadnosť a dôležitosť obžalovaný opisuje aj v samostatných článkoch tohto odôvodnenia odvolania nižšie.

Okrem uvedeného je uloženie trestu prepadnutia veci v takomto prípade aj v rozpore s rozhodovacou praxou toho istého súdu (toho času Okresného súdu Partizánske –od 1.6.2023 Okresného súdu Prievidza). Obžalovanému sa podarilo vyhľadať nasledovné rozhodnutia:

Súd a sp. zn.

zo dňa

Prítomnosť látok

Uložený trest

OS Partizánske

1T/22/2021

28.4.2021

Metamfetamín 328 ng/l

Amfetamín 74 ng/l

Trest odňatia slobody 3 mesiace;

Podmienečný odklad 18 mesiacov + probačný dohľad + zákaz požívania;

Zákaz činnosti 18 mesiacov.

Bez uloženia trestu prepadnutia veci.

OS Partizánske

4.10.2021

Metamfetamín 318 ng/l

Trest odňatia slobody 4 mesiace;

Podmienečný odklad 16 mesiacov +

1T/58/2021

Amfetamín 106 ng/l

probačný dohľad + zákaz požívania;

Zákaz činnosti 12 mesiacov.

Bez uloženia trestu prepadnutia veci.

OS Partizánske

2T/3/2021

15.1.2021

Metamfetamín 555,12 ng/l

Amfetamín 14,81 ng/l

Trest odňatia slobody 4 mesiace;
Podmienečný odklad 16 mesiacov + probačný dohľad + zákaz požívania;
Zákaz činnosti 20 mesiacov.
Bez uloženia trestu prepadnutia veci.

OS Partizánske

2T/78/2020

13.1.2021

Metamfetamín 488,64 ng/l

Amfetamín 91,91 ng/l

Trest odňatia slobody 4 mesiace;

Podmienečný odklad 16 mesiacov + probačný dohľad + zákaz požívania;

Zákaz činnosti 20 mesiacov.

Bez uloženia trestu prepadnutia veci

Aj z označených iných rozhodnutí toho istého súdu vyplýva, že pri ukladaní trestu aj za prítomnosti vyššej koncentrácie omamných a psychotropných látok, bol súdom uložený miernejší trest za aplikácie tých istých právnych noriem u iných páchatel'ov ako v prípade obžalovaného.

III Prihliadanie súdom na zahladené priestupky

Podľa právneho názoru obžalovaného súd v rozpore so zákonom vyhodnocuje v neprospech obžalovaného skutočnosti, na ktoré však nemal prihliadať.

Podľa judikatúry najvyšších súdnych autorít sa na priestupky a iné delikty analogicky musia aplikovať aj zásady platné pre trestné právo. Keďže zákon o pristupkoch neupravuje osobitne inštitút zahladenia odsúdenia ani vplyv vykonania alternatívnych trestov na takéto zahladenie, je potrebné per analogiam prihliadnuť na právnu úpravu v normách trestného práva. Konkrétne je relevantné ust. § 92 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého platí: „Ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b) až l), k zahladeniu dochádza ich vykonaním.“ Obžalovaný len pripomenie, že § 32 písm. b) až l) trestného zákona obsahuje výpočet alternatívnych trestov, medzi ktoré patrí aj peňažný trest a trest zákazu činnosti.

V tomto smere je preto nevyhnutné konštatovať nasledovné:

(i) všetky obžalovanému uložené priestupky boli riešené v blokovom konaní zaplatené na mieste = aplikáciou noriem trestného práva došlo zaplatením blokovej pokuty (obdobne ako pri peňažnom i treste) k automatickému zahladeniu tohto postihnutia, preto sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol nikdy za dané priestupky postihnutý;

i (ii) súčasne, ak bol obžalovanému v minulosti uložený trest zákazu činnosti v dôsledku priestupku na úseku dopravy, aj v tomto prípade išlo o uloženie takej sankcie, na ktorú sa vzťahuje analogicky ust. § 92 ods. 2 Trestného zákona (tzn. že vykonaním tohto trestu dochádza k jeho automatickému zahladeniu). Aj v prípade minulého uloženého trestu zákazu činnosti za priestupok v roku 2015 sa musí v zmysle zásad trestania hľadieť na tento delikt ako na zahladený.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný poukazuje na to, že podľa ust. § 93 ods. 1 per analogiam nemožno vyložiť v jeho neprospech žiadne minulé spáchanie priestupku alebo uloženie trestu zákazu činnosti, nakoľko všetky boli zahladené a na obžalovaného sa hľadí ako keby nikdy nebol takýmto priestupkom postihnutý.

IV Poľahčujúce okolnosti

Podľa názoru obžalovaného mali byť v jeho veci aplikované poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l), a n) Trestného zákona, a teda že viedol pred spáchaním činu riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a ten úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Súd priznal obžalovanému len poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda k vedeniu riadneho života pred spáchaním skutku, obžalovaný poukazuje na to, že riadne pracuje, riadne vedie osobný život, z miesta trvalého bydliska požíva dobrú poveseť, nebol nikdy súdne trestaný ani súdom odsúdený. Súd nepriznal

túto poľahčujúcu okolnosť z dôvodu, že obžalovaný bol za celý život päť krát postihnutý za priestupok, čo je možné považovať tiež za neprimerane prísne vyhodnotenie súdom. Takéto množstvo priestupkov nemožno považovať za vysoké, obzvlášť keď ide o počet priestupkov za celý život obžalovaného. V priemere ide o menej ako jeden priestupok za kalendárny rok. Súčasne, na každý z týchto priestupkov by sa malo hľadieť ako keby nebol obžalovaný postihnutý (odôvodnenie svojej argumentácie uvádzal obžalovaný aj vyššie). Podľa názoru obžalovaného preto mu mala byť priznaná aj táto poľahčujúca okolnosť.

Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda k priznaniu sa a oľutovaniu spáchania trestného činu, obžalovaný poukazuje na to, že sa priznal a oľutoval spáchanie trestného činu už v prípravnom konaní dôsledkom čoho bolo aj to, že prokurátor nepodával riadnu obžalobu, ale len návrh na rozhodnutie o treste. Ďalej, obžalovaný spravil aj vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní a prejavil svoju ľútosť aj na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný nerozumie, prečo súd vysvetlenia obžalovaného vyhodnotil na ťarchu obžalovaného. Obžalovaný má právo uviesť skutočnosti a svoje vnímanie situácie, pričom to tak obžalovaný aj spravil. Fakticky súd právo na obhajobu obžalovaného vyhodnotil v jeho neprospech, a teda keby obžalovaný svoje právo nevyužil, súd by mu túto poľahčujúcu okolnosť priznal. Využitie práva na obhajobu však nemôže byť obžalovanému nikdy na ťarchu a nemôže byť za to nijako postihovaný. Obžalovaný však samotný skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nepopieral, priznal sa oľutoval ho, a teda splnil všetky predpoklady na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti.

Obžalovaný v rámci svojej obhajoby pravdivo uviedol, že bol na chate, kde požil nápoj s prímiesou pre obžalovaného neznámej látky. Obžalovaný nikdy netvrdil, že mu niekto túto látku podsunul alebo že by nevedel, že nejaká látka v nápoji je. Obžalovaný len uviedol, že nevedel aká konkrétna látka sa v nápoji nachádzala v dôsledku čoho konal nezodpovedne a v danom momente si neuvedomil situáciu. Rovnako obžalovaný ďalej uviedol, že do auta nastúpil až v čase, kedy „nenafúkal“, čo sa potvrdilo aj negatívnym výsledkom dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu realizovanom príslušníkmi PZ. Tvrdenia obžalovaného ani nie sú v rozpore so závermi znalca, ktorý označil len odhadovaný čas užitia zakázanej látky pravdepodobne niekedy v dopoludňajších hodinách (tzn. do obeda, nie poobede), pričom súčasne znalec uviedol, že išlo o jednorazovú dávku. Obžalovaný uvádzal, že k užitiu spomínaného nápoja došlo v noci, presný čas uviesť nevedel. Teoreticky vzaté, pod pojmom „v noci na chate“ je aj čas po polnoci alebo nadržanom, keď je ešte tma. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že medzi tvrdeniami obžalovaného a znalca nie je žiaden výrazný rozdiel, ale maximálne pôjde o rozdiel pár hodín. Obžalovaného tvrdenia ako situáciu sám vnímal, ale za súčasného priznania a oľutovania skutku opísaného v skutkovej vete, nemôže viesť k nepriznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti. Nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona je v takom prípade v rozpore s právami obžalovaného a sankcionuje obžalovaného za využitie jeho práv.

V Nesprávne ohodnotenie vozidla

Súd ustálil hodnotu osobného motorového vozidla pri ukladaní trestu prepadnutia veci na sumu 3 000,-eur. K hodnote motorového vozidla však nebolo vykonané žiadne dokazovanie, pričom túto hodnotu určil súd len na základe jednostranného vyhlásenia zo zaistenia tohto vozidla.

Hodnotu predmetného motorového vozidla obžalovaný rozporoval, pričom uviedol, že musí mať hodnotu minimálne 10 000,-eur, pretože ide o vozidlo, ktorého je málo kusov a sám do neho v rámci vylepšení a opráv a investoval cca 10 000,-eur.

29 Na jednej strane k hodnote vozidla teda existuje len jednostranné tvrdenie zo zaistenia vozidla, na druhej strane existujú popretia tejto hodnoty obžalovaným. Keďže iné dokazovanie vykonané nebolo, v zmysle zásady in dubio pro reo malo byť rozhodné v prípade pochybností o hodnote vozidla v prospech obžalovaného. Súd mal teda vykonať ďalšie dokazovanie o hodnote vozidla (napr. znaleckým dokazovaním), alebo mal prihliadať na hodnotu označenú obžalovaným v zmysle uvedenej zásady.

30 V tejto súvislosti obžalovaný zhrnie, že uloženie trestu prepadnutia veci je okrem už uvedených dôvodov neprípustné aj z dôvodu, že hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu.

VI Návrh

Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne po prejednaní odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste z Rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 14.4.2023, sp. zn. 1T/81/2022, IČS: XXXXXXXXXX, následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol, a to tak, že obžalovanému s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l) a n) Trestného zákona, nezistenú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov; ďalej aby podľa § 49 ods. 1 písm. a) obžalovanému výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov; a aby obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 12 (dvanásť) mesiacov.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol podané odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný žiadal zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch podľa § 321 ods. 1 písm. a) až e) Trestného poriadku a uložiť trest zákazu činnosti vo výmere 22 mesiacov.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vecne vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb.

Pokiaľ ide o otázku správnosti výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste.

Z petitu odôvodnenia odvolania obžalovaného síce vyplýva, že obžalovaný formálne namietal aj vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) až e) Tr. poriadku, z hľadiska obsahu odôvodnenia odvolania sa však podľa názoru odvolacieho súdu domáhal zrušenia výrokov o uložených trestoch pre nesprávnosť skutkových zistení, neprimeranú prísnosť uložených trestov a pre porušenie ustanovení Tr. zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. c), d), e) Tr. poriadku.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že okresný súd pri výlučnej existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) uložil obžalovanému trest odňatia slobody výrazne v dolnej polovici zákonom zníženej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí do 8 mesiacov. Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadňoval priznanie obžalovaného, výlučnú danosť jednej poľahčujúcej okolnosti, doterajší spôsob vedenia života obžalovaným, ktorý nebol doteraz súdne trestaný. Na posilnenie účelu trestu odňatia slobody súčasne uložil zákaz požívania návykových látok. S poukazom na evidované priestupky obžalovaného na úseku dopravy okresný súd obžalovanému, ktorý sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla, súčasne uložil trest zákazu činnosti pri dolnej hranici zákonom zníženej trestnej sadzby od 1 roka do 6 rokov a 8 mesiacov, ako aj trest prepadnutia motorového vozidla. Podľa názoru okresného súdu takto uložené tresty majú prispieť v dosiahnutí účelu trestu vyjadrenému v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd sa stotožnil so správnosťou skutkových a právnych záverov okresného súdu pri rozhodovaní o uložení podmiennečného trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti, ktoré výroky majú oporu v dôkazoch výkonných na hlavnom pojednávaní. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný nebol v minulosti súdne trestaný. Z uvedeného vyplýva, že v prípade obžalovaného, u ktorého vystupuje do popredia východný účel trestu, sa nejedná o osobu, u ktorej by bolo potrebné účel trestu odňatia slobody dosiahnuť jeho reálnym výkonom. Okresný súd preto postupoval v súlade s Trestným zákonom, keď uložil obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s primeranou skúšobnou dobou, počas ktorej obžalovanému správne uložil zákaz požívania návykových látok pre jeho priestupkové postihnutia z minulosti.

Keďže z obsahu spisu je zrejmé, že v minulosti uložené sankcie za dopravné priestupky, vrátane vedenia motorového vozidla pod vplyvom návykových látok, nevedli obžalovaného k rešpektovaniu právnych predpisov na úseku dopravy, okresným súdom uložený trest zákazu činnosti výrazne v dolnej polovici zníženej trestnej sadzby v trvaní 24 mesiacov nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti. Takto uložený trest zákazu činnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu z pohľadu ochrany spoločnosti a možnosti nápravy obžalovaného zodpovedá zásadám ukladania trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona a vyjadruje účel trestu upravený v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Z týchto dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s námietkou obhajoby o neprimeranej prísnosti uloženého trestu zákazu činnosti.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou obhajoby, podľa ktorej okresný pri rozhodovaní o trestoch nemal prihliadať na priestupkovú minulosť obžalovaného. Priestupky, na rozdiel od trestných činov, sa vzhľadom na chýbajúcu výslovnú právnu úpravu nezahľadujú. Z tohto dôvodu okresný súd postupoval správne, keď pri rozhodovaní o trestoch bral ohľad aj na obžalovaným skôr spáchané priestupky.

K námietke obhajoby, že okresný súd nesprávne nezohľadnil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) a l) Tr. zákona, odvolací uvádza, že sa plne stotožňuje s argumentáciou okresného súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku. Z priestupkových záznamov obžalovaného okresný súd náležite ustálil skutkový stav oprávňujúci vyvodiť právny záver, podľa ktorého odsúdený pred spáchaním trestného činu nevedol riadny život. Postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu vyvoláva aj podľa názoru odvolacieho súdu pochybnosti o úprimnom oľutovaní trestnej činnosti obžalovaným, z ktorého dôvodu sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom okresného súdu o nepriznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona

Pokiaľ ide o odvolaními obžalovaného namietanú neprimeranú prísnosť trestu prepadnutia motorového vozidla uloženého obžalovanému, odvolací súd ju vyhodnotil za správnu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom riadne zistené okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. por. bolo v prípade obžalovaného nutné pôsobiť na neho aj výkonom trestu prepadnutia motorového vozidla. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie trestu prepadnutia motorového vozidla v prípade stíhaného trestného činu nie je v zmysle § 60 ods. 1 Tr. zák. obligatórne. Ide o možnosť, nie povinnosť súdu uložiť tento druh trestu. Odvolací súd preto v zhode s postojom obhajoby zastáva názor, že s prihliadnutím na súbežne uložené tresty odňatia slobody a zákazu činnosti, ktoré odvolací súd posúdil ako zákonné a primerané, v spojení s doterajším beztrestným spôsobom života obžalovaného, ktorý urobil vyhlásenie o vine, je možné účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona dosiahnuť aj bez uloženia trestu prepadnutia veci. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest prepadnutia osobného motorového vozidla uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade vykazuje znaky obžalovaným namietanej neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Odvolací súd považuje tiež za potrebné uviesť, že samotný princíp ukladania trestov vyžaduje na nápravu páchatelia pôsobiť najskôr miernejšou formou trestu, pričom nie je nevyhnutné ihneď ukladať prísnejšie represie voči obžalovanému. Odvolací súd je toho názoru, že prísnejší postih je na mieste až v prípade recidívy, keď na nápravu obžalovaného dostatočne nepôsobili miernejšie tresty, ktoré nespĺnili svoj účel.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd na podklade dôvodov odvolania obžalovaného zistil v preskúvanom prípade danosť vady len v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, z ktorého dôvodu odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku o treste prepadnutia osobného motorového vozidla s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku zostali rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.